

ELŐFIZETÉS

HELYBEN:

Egy évre 24 korona.
Egy hónap 2 korona.

VIDÉKEN:

Egy évre 28 korona.
Egy hónap 2 k. 40 f.

HIRDETÉSEK:

8-hasábos petit sor egyszer 20 fillér.
minden következőnél 16 fillér.

Nyitólát bora 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesült
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 357.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvény-
Társaság.
József főherceg-ut 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1900.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

Stauber József.

Kedd, július 31.

Mai számunk főbb közleményei:

Vezércikk: Umbertót meggyilkolták!**Aradmegye közgyűlése.****A kínai események.****A romániai kivándorlók.****A szerb király násza.****A bedői basa.****A monzai királygyilkosság.****Neuman Ede végrendelete.****A cséplés áldozatai.****Tárcza: Apróságok a meggyilkolt király életéből.****Regény-Csarnok: Modern Ophélie.** Fordította: Liptai Imre.

Umbertót meggyilkolták!

Arad, július 30.

Olaszthon felől megdöbbenő és iszonyatot keltő híreket röpit a világ minden részébe a táviró. A toll reszket kezünkben azon szörnyűséges tudatban, hogy Olaszthon nagylelkű, hivatását magasztos irányban követő koronás feje, orgyilkos kéz által leterítve, gyilkos golyó által szívében találva, rettenetes halállal dőlt ki az élők sorából.

Olasz kéz oltotta ki drága nemtőnk, Erzsébet királynéknak istennek tetsző életét is, olasz kéz döntötte le most saját nemzetének bálványát, Umberto királyt. Az olasz királyi korona ősz viselőjét.

Mint Elektra jajkiáltása hangzik el az olaszok földjén a kétségbeesés szava és mint minden ily embertelen és gyalázatos

büncselekmény után, rémulve nézik a társadalom és a nemzetek az örült tanok elvadult hiveinek gaztetteit és megsemmisülve, védtelenül állanak a politikai gyilkosság előtt, nem látva a megtorlás kellő eszközét, a kiegyenlítő igazságszolgáltatás működését.

Orgyilkosok, bérencz szolgák, véres gyilkokkal, füstölgő puskacsővel nyulnak be nemzetek életébe; történelmük csarnokában véres nyomok jelzik a népek életének legsötétebb eseményeit.

Nincs kétség, az *anarchia* istentelen tanai testet öltenek. Kérlelhetlenül jelentkeznek egy sötét elvnek küzdelme és versengése, mely hatalmat nyer az igazságon és céltudatos gyűlölettel üldözi a jót, a nemest és annak megtestesült képviselőit.

Umberto király szörnyű végzete bennünket, mint hű szövetségeseit is keményen sújt. A hármasszövetség egyik kiváló tagját siratjuk benne, aki nehéz napokban, viszontagságos időkben nagy bölcsességével a békének lelkes fentartójaként bizonyult, a ki a legszigorubb alkotmányos szellemben gyakorolta utolsó pillanatáig királyi jogait.

Őszinte testvéri szívből fakad az a részvét, melylyel a gyász pillanatában az olasz nemzet iránt viseltetünk. Az ő fáj-

dalmuk lesújt bennünket is, kiknek lelkét ugyanaz a gyilkos szekta keze hasította keresztül két évvel ezelőtt a genfi tó partján.

Az olasz király ellen több ízben intéztek galád emberek merényletet, és most jól czélzott a nyomorult. Kiterítve fekszik népének gondos atyja.

És Európa? Vajjon mikor ocsudik fel álmából, mikor áll sarkára és mikor fogja megtalálni azt a remediumot, mely a gyilkos szektát ártalmalanná fogja tenni örök időkre? △

A romániai kivándorlók.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, július 30.

A romániai zsidó kivándorlók dolgában ma délelőtt rendkívül népes értekezlet volt Budapesten az István főherceg szállodában. Sándor Pál elnökléte alatt, aki tudvalevően az elgyötört kivándorlók segélyakciójának élére állott.

Az értekezletet dr. Kohn Sámuel főrabbi nyitotta meg, szívhez szóló szavakkal ecsegetve a szerencsétlen hitsorsosok nyomoruságát. Kifejti, hogy a romániai zsidók ügye ma már nem tisztán zsidó-kérdés, hanem humánus és társadalmi kérdés is. Köszönetet mondott Sándor Pálnak tevékenységéért, s felkérte, ismeresse a helyzetet.

Sándor Pál röviden előadta, hogy a magyar zsidóság kötelessége segíteni a romániai kivándorlókon, akik kijelentették, hogy inkább megölik magukat, sem hogy régi hazájukba vissza-

kor jelentették, hogy a királyné is megérkezett. A király épen el volt rémulve egy szép mű nézésbe, mögötte pedig a művész állott. Ekkor a király, nehogy a művész érzékenységet megbántsa, inkább udvariatlanságot követett el a királynő iránt. Oda fordult egy közeli levő újságíróhoz:

— Kedves uram, legyen oly szives és kísérje fel a királynét.

Az újságíró sarkon fordult, lement a királyné elé, karját nyújtotta neki és felkísérte a terembe. A királyné azután az egész kiállítást az újságíró karján nézte végig. Másnap pedig levelet intézett az újságíróhoz, a melyben megköszönte neki „azt a nagy fáradságot, a melylyel szépművészeti tudását bővíteni iparkodott.”

A ceremónia megvetését Margit királyné is a szüleitől örökölte. Atyja, mint már említettük, Viktor Emánuel király öccse volt, anyja pedig Erzsébet hercegnő, János szász király leánya. Mikor apja, Ferdinánd genouai herceg 1855-ben meghalt, anyja egy évvel később, az uralkodó családok kellő megbotránkoztatására, nőül mönt Rapollo márkizhoz. Tehát botránnyos mesaliance-ot kötött. Nem ke-

TÁRCZA.

Apróságok

a meggyilkolt király életéből.

Umberto olasz király, kit tegnap Mondzában oly kegyetlenül meggyilkoltak, már gyermekkorában népszerű volt. Tizenöt éves korában részt vett az 1859-iki olasz szabadságharcban s atyja, Viktor Emánuel király oldalán végig szenvedte az emlékezetes hadjárat valamennyi fáradságait. Az 1866-iki hadjáratban vezérőrnagy volt s Cialdini seregében egy dandárt vezényelt. Kiválóan a kusztózzai csatában tüntette ki magát. Háromszor visszaverte az osztrák lovasság rohamát s mikor végre a véres csata elveszett, a trónörökös Bixióval együtt, fődözte a megvert sereg visszavonulását.

Umberto király nagyon sokban ráütött atyjára a Ré galantuomora. Semmit sem gyűlölt jobban az etikettnél. 1875-ben Bécsbe jött V. Ferdinánd magyar király temetésére. A trónörökös különösen érintette az a hideg, kimért szertartásosság, a mely a bécsi udvarban évszázadok óta meghonosult. Mikor a temetés el-

mult, Umberto, a ki atyját még nyilvánosan is tegezte és a legünnepélyesebb állami aktusoknál is mindig csak „atyám“-nak szólította, a következő táviratot intézte atyjához: „Felső! Alattvalói hódolattal jelentem, hogy ő cs. k. apostoli felsége, V. Ferdinánd császár és király legkegyelmesebben elhatározta, hogy eltemettessék.” Viktor Emanuel nevetve mutogatott a fia táviratát környezetének s így csakhamar a bécsi udvar is tudott felőle. A táviratban levő maró guny miatt az a hideg viszony, a mely Ausztria és Olaszország között már ugy is megvolt, még fagyosabbá vált. Csak évekkel azután, mikor Umberto trónörökös már I. Umberto király volt, állott be a Habsburgok és a szavojai ház között barátságosabb viszony.

E barátságos viszony megteremtésén kétségkívül Rainer főhercegnek is nagy a része. Umberto királynak 1855-ben meghalt anyja, Adelaide királyné, Rainer főherceg leánya volt.

Margit királyné is teljesen osztozik a király véleményében az udvari etiketről. Most öt év előtt történt a római mütárlaton. Umberto király épen nézte a kiállított képeket, a mi-

térjenek. Sorsuk most a magyar zsidóság kezébe van letéve, s ennek mindent el kell követnie, hogy segítsen rajtuk. Ez a feladat különben sem olyan nehéz, mint a minőnek az első pillanatra látszott. Először is egy-egy kivándorló utiköltsége nem 150 frt, hanem kevesebb. Aztán meg van is nekik össze-vissza néhány ezer koronájuk. Az sem áll, hogy mindenkinek 50 forintot kell felmutatnia, hogy tovább utazhassék. Eddigél a segítségükre 6000 korona gyűlt össze, azonkívül a lipótvárosi kaszinó tegnap 3000 koronát gyűjtött. Ennyi tehát máris együtt van, holott a gyűjtés tulajdonképpen még meg sem indult. Alapos a remény, hogy a szükséges pénz idejekorán együtt lesz, de ha nem volna, akkor a pesti hitközség kötelessége a további segítség.

Baumgarten Lajos és *Adler* Lajos hitközségi előjárók kifejtették, hogy a hitközség 17000 forintot adott már a romániai zsidók élelmezésére, de sokkal többet már nem tehet, mert a mi szegényeink annyira igénybe veszik, hogy azok közül is sokat el kell utasítani. Mindenesetre azonban szép összeggel fog az akcióhoz hozzájárulni, s ebben bizonyynyal a *Chevre Kadisa* is követni fogja.

Szobolcsi Miksa szólalt fel azután, s utalt arra a tévedésre, mintha a kivándorlást a bécsi Alliansz szervezte volna. Nemcsak, hogy nem szervezte, hanem nagyon is meg volt lepetve, amikor értésére jutott. Mindamelllett megtett mindent a romániai zsidók elszállítására nézve. Osszekötetésbe lépett a párisi és londoni Allianszsal, és meggyőződött arról, hogy a munkaképes fiatalokat, akik csekély tőkével is rendelkeznek, akadály nélkül el lehet szállítani, de az aggodat és nőket nem. Bécsben most 1600 ember van, akiket vissza kell küldeni, másutt is megrekedtek néhány százan. A legjobb lenne, ha a gyűjtést odaadnák nekik és visszaküldenék őket Romániába, hogy otthon szervezkedve, idővel békésen kivándorolhassanak.

Sándor Pál ezzel szemben kijelenti, hogy ezeket az embereket visszaküldeni nem lehet. A segítségükre csak egy mód van: ellátni őket eszközökkel, hogy kivándorolhassanak Kanadába.

Az értekezlet *Lebkovits* Lipót felszólalása után *Sándor* Pál javaslatát fogadta el, s végrehajtó bizottságot küldött ki, melynek tagjai lettek dr. *Kohn* Sámuel főrabbi elnöklete alatt:

Sándor Pál, dr. *Strasser* Imre, *Sándor* Ármin, dr. *Vázsonyi* Vilmos, dr. *Fried* Vilmos, dr. *Fejér* Márton, dr. *Fränkl* Sándor, *Szobolcsi* Miksa, *Kohn* Arnold, *Goldmann* József, *Lebkovits* Lipót.

A bizottság azután, szűkebb körű ülésében elhatározta, hogy a gyűjtést azonnal megindítja. Az adományok *Sándor* Pálhoz (e czimen: *Schlesinger* és *Polakovits*, *Budapest*) küldendők. A bizottság ez uton is felkéri a közönséget adakozásra.

A Mocsári-féle gyártelepen elszállásolt földönfutó romániai zsidókat vasárnap délelőtt *Gulner* Gyula belügyi államtitkár is megtekintette. Egyikkel-másikkal beszélgetésbe eredt. Egyik vezető, a ki tökéletesen jól beszél magyarul, elmondta, hogy őket nem a román kormány üzte ki, hanem egy nemrég alakult antiszemita egyesület fölszólítására és pressziója folytán a román nemzet bojkottálta. Nem adtak munkát, avagy megrendelést zsidónak s alkalmaztatásukból mindenütt elbocsátották őket. Ezért határozta magukat kivándorlásra. *Gulner* ezután a menekülők ügyét intézőkhöz fordult s kérdezte, hogy együtt van-e már a szükséges utiköltség, mert ő maga is jobb szeretné, ha a szerencsétlen nép Kanadába juthatna s nem kellene őket visszaküldeni Romániába. A mozgalom vezetői erre előadták, hogy a pénz előállítása azért történik oly lassan, mert kikre ez akciónál legjobban számítanak, most szerte az országban, vagy külföldön nyaralnak s csak sürgöny és levél útján lehet velök érintkezni s így az összeg egybegyűjtése még körülbelül négy napot vesz igénybe.

Majd *Beniczky* rendőrfelügyelő kalauzolása mellett megtekintette az államtitkár az összes helyiségeket s a működő jótékonyági bizottság raktárát, hol garmadával áll a kenyér és sok egyéb ételnemű, mit jószívű emberek halmoztak össze. Maga a menekülők tanyája mozgalmas képet nyújt. A három-négy hét óta folyton uton volt nép az első pihenő napot ruhái kijavítására használta föl. A közöttük levő szabók és suszterek társaik ruháit földják, varrják. A szabó- és suszter-kellékeket: szövetet, talp- és bőrdarabokat fővárosi hitsorsosaiak adták számukra. Dolgozik mindannyi: valóságos gyári külseje van a telepnek. Délelőtt a városi tisztiorvos is megjelent közöttük s a gyengélkedő asszonyoknak és gyermekeknek orvosságot rendelt. A nagy, tágas, de poros udvart gyakran

vésbé botránkozott meg a világ, tudniillik a koronával feldiszitett világ, *Umberto* király apjának a mas-salianczez *Viktor* Emánuel király, mint tudjuk, *Miriafori* grófnőt, a ki voltaképpen egy dobos özvegye volt, vette nőül.

Az olasz királyi pár házassága mintaszerű és boldog volt *Umberto* trónörökös korában ifju nejevel *Nápolyban* lakott. Minden nap lehetett látni a hatalmas termetű trónörököszt szép feleségével az utcákon sétálgatni, minden kíséret nélkül. Ilyenkor óriási csoport kísérte a trónörökös párt s a csoportban legtöbb volt az éktelenül rimánkodó koldusgyerek. A trónörökös oda adta nekik minden pénzét s a mikor már kifogyott belőle, egyszerűen kifordította a zsebeit s így ment tovább. Erre azután elmaradoztak s a trónörökös pár nyugodtan folytathatta sétáját.

1865-ben *Umberto* trónörökös *Párisban* járt, hogy III. *Napoleon* beleegyezését kinyerje a porosz-olasz szövetséghez és ahhoz, hogy az olasz csapatok foglalják el Rómát. III. *Napoleon*nak nem volt ellenvetése Róma megszállása ellen, de *Eugénia* császárné határozottan ellenkezte. *Umberto* akkor a következő lakonikus jelentést küldötte apjához: „*Párisban* az aszszonyok parancsolnak.“ Találókban még senki

sem jellemezte az akkori francia politikai helyzetet.

Umberto király 1878. január 9-én lépett a trónusra. A mély gyász, mely apja halála miatt az olasz hazafiak szívébe vonult, nem tudta elnyomni a kitörő lelkesülést, a melylyel Olaszország egysége megalkotójának a fiát, az olasz egység eszméje legelső hirdetőjének, a szerencsétlen *Károly Albert* piemonti királynak az unokáját fogadták. *Umbertoban* megtestesítve látták az eszmét, a melynek megvalósítását *Károly Albert* király koronáját hagyta ott a novarrai és mortarrai véres csatatéren; megtestesítve látták benne az eszmét, a melyért *Viktor* Emánuel király élt és küzdött.

Még magasan lángolt Olaszországban a lelkesülés tüze, mikor egy megdöbbenő hír járta végig az országot és világot. *Umberto* király ellen 1878. november 17-én merénylet követtek el. Az ő kedves *Nápolyban* egy *Passanante* nevű szakács élesre fent késsel támadta meg a királyt, mikor nyitott kocsiban sétára indult. Szerencsére *Cairoli* miniszterelnök, a ki a király mellett ült, félrerántotta a gyilkos karját, de *Umberto* így is megsebesült, de a sebe csak könnyű természetű volt. A merénylőt halálra ítélték, *Umberto* azonban megkegyelmezett

felocsolják, mindenféle karbolt szórnak, szóval az egészségügy minden követelményének lehetőleg eleget tesznek a jótékony intézők.

A telepen egymást érik a látogatók s nagyon sok közöttük a más vallású. A könyöradományokat és mindent, amit a menekülők számára hoznak, egy bizottság veszi át s ez osztja szét. Igazán megható a közeli gyárak egyszerű munkásainak megnyilvánuló részvéte. Egyik se jön oda üres kézzel.

A tolonczházból még tegnap tovább eresztettek 38 román menekülőt, miután elegendő pénzük volt az utra. Heten, mivel nem volt elég pénzük, szintén ide a telepre kerültek.

A főváros polgárságának egy része akciózt akar indítani a menekülő román zsidók érdekében és e czélból tiltakozó gyűlést hívni egybe, amelyben tiltakozzanak a kormány azon eljárása ellen, hogy a menekülőket megakadályozza a kivándorlásban. A mozgalom előkészítő bizottsága a főváros polgárságát értekezletre hívta egybe vasárnap délután 4 órára a *Baros-utca* 45. sz. alatti vendéglőbe. Az értekezlet elhatározta, hogy a tiltakozó gyűlést vasárnap délután 3 órára hívják egybe az ujjvártérre, a: elynek átengedését a tanácstól kikérik. Fölkérik a demokrata kört és a függetlenségi polgárságot, hogy a gyűlésen nagy számmal vegyen részt és egy-egy szónokot állítson, a főváros humanusan érző polgárságát pedig falragaszokon fogják a részvételre fölhívni. Szerdán este 8 órakor a megleendő intézkedések megbeszélése végett újabb értekezlet lesz a *Baross-utca* 45. sz. alatti vendéglőben, ahol az ügy iránt érdeklődő közönséget szívesen látják.

TÁVIRATOK.

Sándor és a szultán.

Konstantinápoly, jul. 30. (Saj. tud. táv.) *Mijatovics* szerb követ tegnap a Jildizpalotában *Sándor* király nevében megköszönte a szultán szerencsekívánatait.

A transzváli háború.

London, július 30. (Saj. tud. táv.) A Reuter-ügynökség jelenti Fokvárosból mai kelettel: *Fouriesburgban* 5000 bur föltétlenül megadta magát.

Las-Falmas, (Kanári szigetek) július 30. (Saj. tud. táv.) Az *Arundel Castle* szállító

neki. Ez a kegyelmi tény akkor óriási feltűnést keltett. Ugyanabban az évben követett el *Moncasi* merényletet a spanyol király ellen; május 13-án *Hoedel* kétszer rálőtt, június 2-án pedig *Nobiling* meglötte I. *Vilmos* német császárt. *Moncasi*t és *Hoedelt* kivégezték, *Nobiling* pedig, mielőtt a halálos ítéletet rajta végrehajthatták, meghalt a börtönben. *Umberto* király eljárása ilyen példák között több volt kegyelmi aktusnál: vakmerőség volt.

Daczára annak, hogy *Umberto* király a hármasszövetség egyik oszlopa volt, a *Quirinál* és bécsi udvar között barátságos viszony soha nem tudott kifejlődni. E feszültség okát nem szabad a *Quirinálban* keresni. Bécsben — és ezt nem is lehet rossz néven venni — még nem tudták elfeledni *Velencét* és *Lombardiát*. B mellé a *Nápolyból*, *Toskánából*, *Modenából* és *Parmából* kiűzött Habsburg főherczegek sem tudják elfeledni egykori országukat. Es ezek az elűzött királykák és nagyherczegek mind visszajöttek Bécsbe s valamennyien agyarkodtak Olaszország ellen. Hozzájárult még a klérusnak páratlanul nagy és oly ártalmas befolyása a bécsi udvarban. Az ultramontánok nem tudják a szavojai háznak megbocsájtani azt a néhány ágyulövést, melylyel *Viktor* Emánuel

hajó Fokföldről ideérkezett. A hajó 500 burt vizs Hollandiába, akiket *Roberts* lord kiutasított,

Munkások balesete.

Cindad-Roal, július 30. (Saj. tud. táv.) A horcagói bányákban egy szállító-kosár kötele elszakadt, aminek következtében 6 munkás életét veszítette 7 pedig megsebesült.

A kínai események.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, július 30.

A kínai forradalom a rendes sablonjában folyik, semmi feltűnőbb esemény nem érkezik. A boxerek gyilkolnak, az európai hadihajók gyéren uszkálnak a mennyei birodalom felé, önkéntesek, akik a harcra kíváncsiak, még mindig akadnak. Csak egy kiányzik a mai tudósításokból: Oroszországról hallgat a krónika.

A mai eseményekről a következő táviratok szólnak:

Brüsszel, július 30.

A brüsszeli, antwerpeni, lüttichi és genti polgármesterek tegnap itt gyűlést tartottak, a melyen egy önkéntes hadtestnek Kinába küldéséről tanácskoztak. Az értekezleten bizottságot alakítottak, amelynek tagjai a polgármesterek és sok előkelő kereskedő, iparos és katoná. A bizottság már is sok helyről kapott pénzbeli adományokat.

New-York, július 30.

A *New-York Herald* jelenti: Sanghából az a hír érkezett Washingtonba, hogy Li-Hung-Csang egy 24-én kelt császári ediktumot kapott, amely szerint a kormány az idegen követeket tuszokul akarja visszatartani. Együttal fölszólították Li-Hung-Csangot, hogy azonnal Pekingbe utazzék és vegye át a császári csapatok főparancsnokságát az idegen csapatok ellen.

London, július 30.

A Reuter-ügynökség jelenti Hongkongból mai kelettel, hogy a *Mária Terézia* osztrák-magyar hadihajó odaérkezett.

Sanghai, július 30.

Még három hadihajó érkezett ide. Ez idő szerint 2500 ember van a vuszungi erődökben

1870-ben Róma előtt megdöntötte a pápa világi hatalmát. Noha Umberto király kétszer Bécsben járt, I. *Ferencz József* király még nem viszonzta a látogatást. Az a tény, hogy Umberto király ezzel nem törődött s mégis szövetségbe lépett velünk, legjobban bizonyítja, hogy az olasz király tudott a viszonyokkal számolni, hogy meg tudta mérlegelni az indokokat s hogy mint valódi államférfi, háttérbe tudta szorítani személyes ügyeit az állam ügyei mellett.

Umberto király és neje, Margit királyné, 1893-ban ünnepelték ezüstmenyegzőjüket. A mondott év április 22-ikén volt huszonöt éve annak, hogy az akkor huszonnégy éves Umberto olasz trónörökös oltárhoz vezette unokahugát, *Ferdinánd* génuai herceg leányát a tizenhat éves Margit hercegnőt. Ez a házasság szerelmi házasság volt. Es egy kissé bele is ütközött a katolikus egyház kánonjába. A menyaszszony apja öcsce volt a vőlegény apjának.

Ha a történetnek hinni lehet, a mátkapár nem kért a pápától diszpenzációt. Hanem két évvel később a vőlegény mégis elment Rómába. Nem ugyan azért hogy a pápa utólagos beleegyezését megnyerje, hanem, hogy Rómát

és 3000 ember az arzenálban. Óráról-órára újabb segédcsoportok érkeznek.

Hongkong július 30.

Vucsából érkezett levelek szerint ott idegenei plakátokat ragasztottak ki. Kanton nyugodt.

München, július 30.

Luitpold regens-herceg ma szemlét tartott a Kinába menő expedíciós hadtest bajor zászlóaljja fölött és beszédet intézett hozzá, a melyben figyelmeztette, hogy gondoljon a bajor hadsereg dicső múltjára és a szövetséges csapatokkal egyesülten adjon kiváló példát a többieknek. Végül meghatottan Isten hozzád-ot mondott a katonáknak. *Mondgelas*, a zászlóalj parancsnoka, háromszoros hurrá-val válaszolt a beszédre.

Róma, július 30.

A *Stefani*-ügynökség jelenti Hongkongból mai kelettel: A *Stromboli* és *Vesuvio* hadihajók azt a parancsot kapták, hogy Szingapurban várják meg az olasz csapatokat hozó szállítóhajókat, hogy további utjukon kísérjék őket. A *V. Pisani* hadihajó folytatja útját Kína felé. Ot angol cirikáló hajó és 6 indiai ezred itt marad, noha Kanton egyelőre teljesen nyugodt.

London, július 30.

Sanghaiból táviratozzák: Tei-csia tartományban a kínai fölkelők lemészárolták a misszionáriusokat. Az angol missziót pénteken megtámadták. A lázadók kegyetlenül végezték ki a misszionáriusokat, házaikat pedig földig lerombolták.

London, július 30.

Liping-cseng tábornok, Tien-ku tartomány kormányzója, a legfélelmesebb idegen gyűlölők egyike, tetemes nagyságu és jól fölfegyverezett kínai csapattal gyors menetelésben tart Peking felé. A csapatok már elérték Hu-Tan-Fuba, a hol a katolikus missziót megtámadták.

Arad megye közgyűlése.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 30.

Arad megye törvényhatósága ma dé'előtt közgyűlést tartott, mely nagy csendben, néhány kisebb jelentőségű ügyhöz történt hozzászólást leszámítva, vita nélkül folyt le. A közgyűlésről, melyen *Fábián* László főispán elnökölt, tudósításunk a következő:

Az alispán és a számonkérő-szék jelentései nek tudomásul vétele után, a főjegyző bejelenti, hogy Aradvármegye közönsége által a m

elfoglalja az egységes Olaszországnak és hogy a pápa világi hatalmának véget vessen.

Az ezüstmenyegzőn, melyen a német császári pár is jelen volt, Ausztria-Magyarországot *Rainer* főherceg képviselte. A főherceg Umberto királynak a nagyapja, tehát ő inkább ebben a minőségben volt ott.

Olaszország nagy lelkesüléssel ünnepelte meg a királyi pár ezüstmenyegzőjét, Umberto király is rajta volt, hogy az ünnepségeken ne csak lelkesülés, hanem fény is legyen, mert jelen volt hatalmas szövetségese. II. Vilmos német császár is a nejevel és képviselve volt valamennyi európai udvar.

Leragyogtak a fényes ünnepségek, a melyek csak fokozták az olasz népnek a király s a királyné iránt való meleg szeretetét. Azóta csendben, zajtalanul élt a koronás pár.

Ma már a szép Margit királyasszony özvegy. A genfi véres nap megismétlődött, egy koronás fővel kevesebb van a világon. A legjobb, legderekabb uralkodók enyike fekszik ravatalom Umbertóban, kit az olasz nép e váratlan tragédia után méltán meggyászolhat.

kir. honvéd hadapród iskolánál létesített alapítványi helyre senki sem jelentkezett.

Tudomásul vették ezután az igazságügyminiszter leiratát, melyben értesíti a megye közönségét, hogy a volt *törvénytársi épület* hátralékos vételárát el nem engedi, sem pedig a szóban levő épületen szükséges helyreállítási munkákat a kincstár terhére nem fogantositja. Az erre vonatkozó intézkedéseket egy legközelebb összehívandó rendkívüli közgyűlés fogja megvitatni.

Szék Kálmán miniszterelnök a megye üdvözlő felirataért köszönetét nyilvánítja. Tudomásul szolgál. Hasonlóképen a belügyminiszter leirata a *gyámpénztári pénzkészleteknek* az országos központi hitelszövetkezetnél való elhelyezése tárgyában s ezzel kapcsolatban az említett hitelszövetkezet folyamodványa a vármegyei közpénzek egy részének ottani gyümölcösztetése iránt.

Tudomásul veszik a főispán átiratát, melyben jelenti, hogy *Lóvinger* Miksa dr. megyei közkórházi másodorvost osztály orvossá, továbbá hogy *Csürös* Imrét levéltárnokká nevezte ki. *Villányi* Imre dr. eleki járási orvost a főispán Pécskára helyezte át.

Következik az alispán előterjesztése az ujonnan szervezett *V. aljegyzői állás* betöltésének függőben hagyása iránt. Tudomásul veszik. Majd magáévá teszi a közgyűlés az alispánnak az iránti előterjesztését, hogy a törzsvagyong-alap tulajdonát képező *56.000 korona értékű magán kötvény* a megyeház átalakítási munkálatok költségeinek fedezhetése végett készpénzre beavaltassék.

Kisebb vitát provokált Bokszeg községnek a gör. kath. templom órájának fentartására, illetve a harangozó díjazására megszavazott 120 korona ügyében hozott határozata.

Az állandó választmány nem járul ahoz, hogy felekezeti célokra állandó összegeket adjon a község.

Suciu János román nyelven szól e javaslat ellen.

Schill József főjegyző indítványozza, hogy az óra javításra, miután az közszükséglet, engedélyezze a közgyűlés az összeg megszavazását, de a harangozó javadalmazására ne, mert az utóbbi felekezeti cél.

A közgyűlés ez értelemben határoz. Ezután több, nagyobbára községi érdekű folyóügy került tárgyalásra.

A szerb király násza.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 30.

Megjött a teljes szövege annak az érdekes beszédnek, amit Sándor király a konak tróntermébe gyűlt tisztjeinek mondott. S van benne egyebek közt egy meglepő részlet. Az amelyik *Milánra* vonatkozik. Már akkor is, amikor a fiatal király erélyes szavai csak hallomás útján kerültek nyilvánosságra, kiolvasható volt, hogy Sándor valóban a szerbek urának érzi magát s atyjával szemben is hajthatatlan. De azt hogy milyen élesek voltak ezek a szavak, csak most tudódik ki. Nyilt tilalom volt ez Milának, hogy egyhamar Szerbia földjére lépjen.

A beszéd erre vonatkozó része a következő:

(Milán kitiltása.)

Joggal várhatom el önöktől, hogy házasságom dolgában jól megértsenek. Amint már előbb mondtam, azt hallom, hogy sokan élénken érdeklődnek az iránt, hogyan gondolkozik atyám eljegyzésemről. Ebben a tekintetben csak annyit jelenthetek ki önöknek, hogy én vagyok az *Obrenovics dinasztia feje*. En reám háramlik első sorban az a jog és kötelesség, hogy a dinasztia sorsáról és jövődjéről gondoskodjam. Ehhez képest atyámnak házasságom felől táplált véleménye mellékes és semmitmondó jelentőségű. A fő dolog az, én hogyan gondolkozik a dologról s nem az, hogyan gondolkozik az atyám. Atyám nem felelt meg kívánságaimnak, ennél fogva joggal mozdítottam őt el a tényleges hadsereg főparancsnoki állásától és amíg én élek, nem fog ő többé Szerbiába visszatérni. Ami végül egészségi állapotomat illeti, amint láthatják, teljesen egészséges vagyok és

egészségemért való minden fogadatlan aggodalom felesleges. Önökhöz, mint becsületes emberekhez és tisztékhez appellálok, hogy magasztos hivatásukat és nekem tett esküjüket mindig szem előtt tartsák s kötelességüket hiven teljesítsék. Közljék emez üdvözlétemet hü hadseregemmel is! Zbogom! (Isten velünk!)

(Az eljegyzés vendégei.)

Sándor király hivatalos eljegyzésén a következő diplomaták voltak jelen: *Egereggi* Haydler báró osztrák-magyar követ, *Waczer-Gotta* báró német követ, *Marchand* francia követ, *Fethi* bég török követ, *Van der Steen de Hehay* gróf belga követ, *Artropulosz* görög követ, *Manszeurov* orosz ügyvivő, *Macdonald* angol ügyvivő és *Brakalov* dr. Bulgária diplomáciai ügyvivője.

(Mikor Sándor szöktetni akart.)

Kevés fejedelmi házasságot diszitettek föl a romantikának annyi vonásával, mint a boldog és szerelmes fiatal szerb királyét.

Bizonyára megindította az érzékeny lelkeket az a történet, mikor Szerbia uralkodója, mint valami tuzat gymnazista, a hidegtől didergve várakozott szíve hölgyére és sok leánykebelt csodálattal tölt el az az állhatatosság, amelylyel az ifjú király beváltja a mérnök özvegyének adott ígéretét.

Az előzményei ez eljegyzésnek azonban még érdekesebbek, mint eddig hitték s nincs híján a szöktetési fejezetnek sem, amelynek szerelmi regényből hiányzania nem szabad, ha igényt tart arra, hogy érdekfeszítő legyen.

A belgrádi társaságban nyíltan beszéltek hogy Masinné asszonyt meg akarták szöktetni. Szerb hazafiak, akik szerencsétlenségnek tartják ezt a házasságot, hír szerint rábeszéltek a király menyasszonyát, hogy *küldje vissza a jeggyűrűt*, amely oly nagy csapással fenyegeti Szerbiát. A szép özvegy kijelentette, hogy belátja, hogy a királylyal való házassága nép szerületlen, de tehetetlen ő felségével szemben, mert az ragaszkodik akaratahoz.

Es ekkor megszületett a hazaért aggódó fejekben a szöktetés terve. Egy miniszter neje, meghívta Masinné asszonyt uszonnára és a miniszter villájából vitték volna a király menyasszonyát Szalcnikibe. Masinné asszony elfogadta a meghívást, de az uszonnára még sem mehetett el, mert a király hirtelen rosszat gyanított és megakadályozta a látogatást.

Attól a percztől kezdve kettőzött órség áll menyasszonyának háza előtt. A belgrádi lapok valószínűnek tartják a szöktetési tervet, mert a király napok előtt így nyilatkozott:

— *Ha megszőktették volna menyasszonyomat utána mentem volna és ha megölték volna, akkor is követtem volna.*

(A sógor becsületeszava.)

Sándor király — mint biztos forrásból jelentik — még a *mult vasárnap* szándékozott megkérni Masinné asszony kezét. De ezt megelőzőleg minisztereit akarta értesíteni e szándékáról és azért meghagyta nekik, hogy szombaton jelenjenek meg nála ebéden. A miniszterek meg is jelentek *Gencic* belügy és *Necic* építésügyi miniszterek kivételével.

A király kérdésére, hol vannak a miniszterek, kitérő választ adtak. A király rosszat sejtve, nyomban elküldött a miniszterek után. A küldöttek azzal a jelentéssel tértek vissza, hogy *Gencic* és *Necic* a király menyasszonyát arra rábeszélni igyekeztek, hagyja el Szerbiát és hogy Masinné a házasság folytán a királyt érhető kellemetlenségek elkerülése végett *hajlandó is volt erre.*

Sándor király e hír vétele után nyomban menyasszonya lakására kocsizott, de ott csak annak fivérét találta, aki tényleges szolgálat-

ban levő katona. A király menyasszonya után kérdezősködött, mire a tiszt így felelt:

— *Becsületszavamat adtam nővéremnek, hogy senkinek sem árulom el hollétét.*

— *Nekem meg kell mondanod* — felelte a király hevesen — *én királyod vagyok*, kinek hűséget és engedelmisséget esküdtél. Én, mint királyod, *felmentlek adott szavad alól.*

Erre elmondta a tiszt, hogy nővére rokonainál van és az *első vonattal elhagyni szándékozik Szerbiát.*

A király ezután felszólította a tisztet, hogy vezesse eleje nővérét. Midőn rövid idő múlva Masinné asszony megjelent fivére karján, Sándor király a kíséret jelenlétében ünnepélyesen *megkérte a kezét.*

SZINHÁZ ES IRODALOM.

A színház műsora:

Kedd: Sötét titok, színmű.
Szerda: Sötét titok, színmű.

* **A sötét titok.** Kedden este kerül először színre, melyet a Népszínház volt főrendezője, *Lukácsy* Sándor fordított magyarra.

* **Gál Gyula bucsuja.** Nagyszámú közönség gyönyörködött vasárnap este *Gál Gyula* mesteri alakításában, *A pálinka* című darab Cupeau szerepében. A delirium tremens hatása a maga iszonyatosságában alapos kórházi studiumra vall. A közönség, különösen a hetedik kép után, tizenegyszer hívta a lámpák elé s még előadás után is zajosan tapsolta a művészt a mielőbbi viszontlátás reményében. Mellette *Angyal* Ilka tünt ki erőteljes drámai alakításával. *Turchányi* Olga intrikus szerepében, bár az nem egészen felelt meg egyéniségének, sok tapsot kapott. *Fenyéri* Mór ismét megmutatta, hogy kitűnő jellemszínész. *Palágyi* is derekasan működött közre a sikerben, *Bácsné*, *Tolnainé*, *Harmath* Józsa, *Kalocsa* Róza és *Szadaival* együtt. A kisebb szerepekben kitűnő humorral játszottak: *Nyilassy*, *Hegyessi* és *Czakó*. Kedves volt a kis *Klei* Margit, a ki meglepő ügyességgel mondta el szerepét.

A cséplés áldozatai.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától —

Arad, július 30.

Szerb-Szent-Péteren folyó hó 24-én *Reder* Ferencz gépészt, a ki a mozgásban lévő gépen valamit igazítani akart, a gép szija elkapta s magával rántotta a cséplőgép kerekéi közé, hol *szörnyet halt*. Mire a gépet megállították, a szerencsétlenül járt gépésznek csak összeroncsolt holttestét tudták a gép közül kihuzni.

A nagybecskereki határban is hasonló szerencsétlenség történt. *Rozner* Ervin földbirtokos uradalmában csépeltek s a cséplőgépénél *Joszics* Jován volt alkalmazva, mint etető. *Joszics* munkaközben egy feloldatlan buzakévet dobott be a gépbe, a mitől aztán torlódás támadt. Mikor észrevette *Joszics* a hibát, utána kapott a kévének, hogy azt szétoldja, e közben a cséplődob elkapta *Joszics* kezét s az egész embert berántotta a dobba, hol *végtagjai teljesen szét-roncsolódtak*. Nagynehezen sikerült a gép közül kiszabadítani, de utána *pár percze meghalt*.

A harmadik szerencsétlenségnek két fiatal leány esett áldozatul. *Melencén* Vojnovics Vládó birtokán most a gabonát csépelik.

Fent a cséplőgép tetején két leány dolgozott: *Vukasin* Szavéta és *Peresztyin* Mara, a kik az etető kezébe adogatták a kévéket.

Egyik buzakazalnak a cséplését végezték be, a mikor a két leány a cséplő tetején szét-szóródva volt gabona összeseprésével foglalkozott. E közben a mozgásban lévő gép elkapta az egyik leány szoknyáját és berántotta a dobba.

A másik leány utána kapott a pajtásának, miközben megcsuszott és ő is beleesett a dob közé.

A gépet megállították ugyan, de már akkor *Vukasin* Szavétának mindkét lába és egyik keze, *Peresztyin* Marának az egyik lába és egyik karja volt kiszakítva. A két leány elvérzés következtében másnap meghalt. A vizsgálat mind a három esetben kiderítette, hogy a szerencsétlenséget vétkes gondatlanság idézte elő.

A monzai királygyilkosság.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, július 30.

Világgraszoló és rettenetes hír érkezik a táviróhuzalon Monsából: *Umberto* olasz király ellen egy *Angelo Brassi* nevű anarchista merényletet követett el. Három revolverlövést tett a királyra, melyek közül egy a király szívébe furódott. A király a lövés következtében pár percnyi szenvedés után meghalt. A távirat csak reggel nyolcz óra után érkezett a fővárosba, a távirati iroda utján és minden részlet nélkül való. Csak annyit említ a távirat, hogy a merénylet sikerült elfogni.

Éz az anarchia legujabb gaztette, a mely ismét e rettenetes szövetkezet felé irányítja a közfigyelmet. Iszonyu munkáját minden rendszabály, a kormányok és hatalmak összes óvintézkedése nem tudta még megakadályozni. A tör., a kés, a bomba, a pisztoly, a revolver az ő eszközük és ez az eszköz rettenetesen dolgozik. Már több izben kísérlettek meg elene merényletet, de egyetlen egyszer sem sikerült. Még megsebesíteni sem tudták. Most sikerült a sötétben ólálkodó gaz gyilkosoknak a szörnyű merénylet végrehajtása.

Az iszonyuságok ily tüneménye előtt mi mást tehetnek a kormányok, mint azt, hogy szigorítsák a végletekig a rendszabályokat az anarchia ellen, a mely a vért és gyilkosságot vette föl sötét evangéliumába. A büntetés, a mely az elvetemült merénylet éri majd, nem elégséges megtorlásra. A megnyugtatóra, a népek nyugalma számára szükséges, hogy valamit kigondoljanak a kormányok, mi megakaszthatná utjában a rettenetes szövetség munkáját, a mely czélul tüzte ki a hatalom legfőbb képviselőinek meggyilkolását.

Olaszországban, az anarchia tulajdonképeni hazájában, már ezeket a rendszabályokat régen életbeléptették. Mind a mellett, mint ez az iszonyu példa mutatja, nem volt elégséges mindez arra, hogy a szörnyű munkát megakadályozzák. A gyászba borult olasz nép most borzadva áll uralkodója koporsójánál.

Umberto olasz király nálunk a legnagyobb rokonszenvenek örvendett. Nemcsak mint királyunk szövetséges társa, hanem mint egyik legrégebb és legbensőbb barátja is. A monzai rémhir itt minden körben bizonyára a legmélyebb megdöbbenést kelti s ugy az olasz nép, mint pedig az olasz királyi család iránt a legmélyebb részvét fog nyilvánulni.

Hogy vannak-e a gaz gyilkosnak szövetségesei, büntársai, azt egyelőre nem említi a távirat. A vizsgálat, a melyet indítanak, bizonyára ki fogja deríteni azt is.

A gyilkosságról szóló első távirat így hangzik:

Monza, július 30.

Umberto királyra, ki az este tíz órakor dísz-tornászai díjkiosztásnál volt jelen, három revolverlövést intéztek, épen midőn hadsegédjével kocsi-
ra szállt. A király szíven találva, néhány pillanatra mulva meghalt. A tettest elfogták: neve Angelo Brassi és Prátóból (Toszkána) való.

Róma, július 30.

Saracco miniszterelnök egybehipta a minisztertanácsot. Saracco azonnal Monzába utazott. A nápolyi herceg és neje a keleten utaznak.

Az első hír.

Róma, július 30.

Umberto király meggyilkoltatásának híre éjjel után 2 órakor jutott el Rómába. Senki sem akart hitelt adni a borzasztó dolognak, annyira lehetetlennek tartották. Végre hajnali 4 órakor a Kvirinálból is megerősítették a hírt.

E két órai időközben mindenféle, egymásnak ellent mondó hírek érkeztek, de mindegyik állhatatos volt abban, hogy a király halott, a királyt megölték.

Mikor az említett megerősítést tudtul adták az izgalomban égő népnek, már tudták a gyilkos nevét is: Angelo Bressinek hívják. Merényletét este 10 óra 45 perczkor követte el. Négyszer rálőtt a királyra, ki 11 óra 30 perczkor meghalt.

Umberto a tornaversenyre.

Monza, július 30.

Az olasz király meggyilkoltatása előtt a monzai tornaversenyen volt. Tegnap, vasárnap érkezett Monzába, hol a lakosság nagy lelkesedéssel fogadta. A torna-
versenyt nagy gyönyörűséggel nézte végig a király s több díjat maga osztott ki.

Este 10 óra 30 perczkor ért véget a díjkiosztás, mikor egy tornász, kit a király díszített fel a kitüntető éremmel, lelkesedésében így szólott Umbertohoz:

— Isten tartsa meg felsegedet 100 esztendőig!

— Én meg kívánom — válaszolta meghatva a király — hogy, amíg élek, mindig ilyen hü fiaim legyenek.

Negyed óra mulva már halott volt a király, szomorú ellentétékként a lelkes ifju jó kívánságának, melyben egy egész nemzet szeretete jutott kifejezésre.

Hogy történt a gyilkosság?

Monza, július 30.

A király halálával végződő merénylet, hogy történtéről több verzió kering.

Umberto a tornaverseny után kocsi-
ra ült, hadsegéde mellette foglalt helyet. Mikor a lovak megindultak, a tömegből egy sápadt fekete ruhás férfi ugrott elő, a hintó elé állott s a közvetlen közelből háromszor a királyra lőtt.

Umberto az első lövés után felugrott a kocsi-
ban, mikor eldőrdült a második is, visszahanyatlott s így érte a harmadik lövés. Mikor lerogyott, halkan, hörögve mondta:

— Végem van, szíven találtak!

Hadsegéde néhány pillanatra fölébe hajlott s látta, hogy a király meghalt.

Egy más verzió szerint a királyt még a kocsi elindulása előtt érte a gyilkos golyó. A hintó hágsójára téve lábát, balkezevel megfogta a kocsi támláját, jobb-
jával mosolyogva üdvözölte a tömeget. E pillanatban dördültek el a lövések, mire Umberto hirtelen lebecsátotta balkezeit, jobb-
jával szívéhez kapott, néhány szót suttogott, s a következő pillanatban a

földre zuhant. Sapkája, leesve fejről, messze elgurult.

A lövés után a tömeg, mikor első megdermedéséből magához tért, a gyilkost kereste. Ez kezében revolverrel, örült daczczal állott ott s így kiáltott:

— No el bisogno di cercare! Ecce me! (Nem kell keresnetek! Itt vagyok!)

A nép dühében szét akarta tépni a gyilkost, mit nagy nehezen tudtak megakadályozni a karabinerik. Ezután vasra verve, a tömeg átkozódása között, kocsi-
ra tették és a prefekturára vitték, onnan pedig a fogházba. Mikor megtudta, hogy a király meghalt, ördögi mosolylyal mondta:

— Ezt akartam. Hogy velem mi történik, mellékes.

Az özvegy királyné.

Umbertot a monzai kastélyba vitték, hol felesége, Margit királyné tartózkodott. A királynét Umberto hadsegéde készítette elő kiméletesen a borzasztó eseményre. De bármilyen tapintattal volt is a hadsegéd, mikor Margit királyné megtudta, hogy férje meghalt, eszméletlenül összeesett. Mikor magához tért, mintha nehéz álomból ébredett volna, zavarodva nézett körül, majd így szólt:

— Nem hiszem, hogy ébren vagyok.

A kastély előtti zaj azonban megmondta, hogy való a dolog. A tömeg fel-zugva átkozta a gyilkost, a király gyilkosát.

A gyászba jutott asszony, ott ben a kastélyban, nem tudott átkozódni, csak kétségbe-
esve zokogott. Ő nagyobbat vesztett a királynál: férjét.

A merénylő.

Róma, július 30.

Angelo Bressiről, a merénylőről eddig még kevés teljesen biztos adatot tudnak. Annyi bizonyos, hogy a nyilvántartott anarchisták közt nem fordul elő a neve. Egy fivére a 11. olasz tüzérezred hadnagya, de az ő foglalkozását még nem tudják. A merénylő állítólag 35 éves, kalapos, más hírek szerint 39 éves és selyemszövő.

Róma, július 30.

A gyilkos elmondta, hogy Angelo Bressinek hívják, 1869. nov. 10-én született Pratóban és foglalkozására nézve selyemszövő. Kijelentette továbbá, hogy anarchista, Amerikából, Patersonból jött és büntársai nincsenek. A merényletet a monarchista intézmények ellen való gyűlöletből követte el. Monzába július 27-én érkezett Milánóból.

Róma, július 30.

Hogy mily elszánt volt a merénylő, mutatja, hogy a merénylet elkövetése után hihetetlenül nyugodt maradt. Mikor lőtt, egyetlen arczizma sem rándult meg. — Biztosan célzott revolverével, amelyet fehér keztyűs kezében tartott. Mikor a tömeg megragadta, majd mikor letartóztatták, semmi ellenállást nem fejtett ki.

A gonosztevő iránt határtalan a nép gyűlölete. A fogházat, amelyben a gyilkost bezárták, a nép heves ostrommal akarta elfoglalni, hogy kézrekerítse Bressit és végrehajtsa rajta a nép ítéletét. A polgármester csak nagy erőfeszítéssel bírta visszaszorítani és valamennyire lecsöndesíteni a végsőig elkéseredett népet.

Az olasz nép gyásza.

Róma, július 30.

Olaszország népének mélységes gyásza a társadalom minden rétegében megható módon

nyilvánul. Az első hivatalos lépést a miniszterelnök még az éjjel 2 órakor tette meg, midőn összehívta a koronatanácsot, a mely 4 órakor kezdődött és 6-ig tartott. A miniszterelnök a koronatanács határozata értelmében körlevelet intézett az összes prefektusokhoz, tudtul adva a gyászos lesújtó hírt s felszólítja őket, hogy minden lehetőet kövessenek el a rend fentartására.

A miniszterelnökhöz az ország minden részéből szakadatlanul érkeznek a táviratok, a melyek a lakosság mély gyászát és fájdalmát fejezik ki:

Róma, július 30.

A lakosság körében nagy az izgatottság. Mindenütt fekete zászlókat tűznek ki. Az üzletek a nemzeti gyász jeléül zárva vannak.

Róma, július 30.

A város reggel óta komor gyászba öltözött. A meddig a szem ellát, minden utczában fekete lobogók, drapériák szomorú lengése hirdeti a főváros mélységes gyászát. Az utcákon szorong a sokaság. Unnepélyes komolysággal jár-
kel egész Róma s mindenütt a király szerencsétlenségéről beszélnek. Róma polgármestere manifesztumot bocsájtott ki, a melyben szinte keserű hangon, rövid, panaszos mondatokban értesíti a polgárságot az Olaszországot ért szerencsétlenségről. A manifesztum a következőképen hangzik:

Polgártársak!

Tegnap este bűnös kéz meggyilkolta királyunkat. A borzalmas büntettet, amely Olaszországot uralkodójától megfosztotta, éppen abban a pillanatban követték el, amikor a boldogult király az ifjuságért való gondoskodásának és szeretetének újabb jelét adta. Az egész művelt világ borzadva fog értesülni a rémes tettről. Mi rómaiak, akik minden nap újra meg újra tapasztaltuk szívünk jó-
ságát, annál mélyebben érezzük a gaztett miatt ért fájdalmat és annál mélyebben érezzük a nagy szerencsétlenséget, mely a házat érte.

A gyilkosság híre Bécsben.

Bécs, július 30.

Az itteni olasz nagykövetséghez reggeli háromnegyed 8 órakor érkezett a gyilkosságról szóló legelső hír. Egy újságíró még melegében akarta a véres szenzációt közölni, s elment a követségre, de nem találta otthon sem a nagykövetet, sem pedig az ügyvivőt, a kik mind a ketten Bécs mellett nyaralnak.

A hírlapíró akkor táviratot intézett hozzá-
juk, így közölte velök a szomorú újságot, aztán elsielt a követség titkárához, a ki épen fürdött a fürdőszobában jutott király halál-
hírének tudomására. A titkár sietve felöltözött és az északnyugati pályaudvarra hajtatott és Nigra nagykövetet ő is táviratilag értesítette a király haláláról.

A nagykövet délben megérkezett Bécsbe.

Milán, a szerb exkirály az első köz-
között azok közt, kik Bécsben legelsőül meghal-
lottak a monzai merénylet hírére. A kora reggeli órákban a táviró hivatalba sietett s megtelegrafálta Belgrádba a váratlan szenzációt.

Királyunk részvéte.

Ischl, július 30.

Ferencz József királyunkat, a ki Ischlben nyaral, rendkívül mélyen megdöbbentette felséges barátjának haláláról szóló gyászos hír. Dolgozó szobájában ült, mikor tudomására hozták s annyira megrendült, hogy perczekig sem birt szóhoz jutni. A király Rómába hosszú, kegyeletes hangu táviratot intézett, a melyben méltó módon fejezte ki mély gyászát és megilletődését s résztvételjes hangon emlékszik meg sze-

retett barátjáról és szövetséges társától, a hármas szövetségnek kidőlt oszlopáról.

Egyben intézkedett, hogy az Umberto nevét viselő cs. és kir. gyalogezred képviseltesse magát a temetésén.

A királyt *Ferencz Ferdinánd* trónörökös fogja az olasz király temetésén képviselni.

Umberto fia.

Róma, július 30.

Umberto olasz király fia *Viktor Emánuel* trónörökös, a ki jelenleg *Montenegróban* tartózkodik, itt kapta a leverő hirt atyjának meggyilkoltatásáról. A trónörökös a szomorú hírvétele után nyomban táviratozott a miniszterelnöknek. A sürgönyben a megtört fiú sziv nagy fájdalma jut kifejezésre. A távirat azzal végződik:

— Jövök azonnal.

A trónörökös, dacára annak, hogy a szomorú hírvétele után nyomban utra kelt Pyreuszba, csak három nap múlva érkezhetik meg Rómába. Eddigi tervek szerint *Viktor Emánuel* trónörökös az egyesített parlament előtt jövő szombaton fogja letenni a királyi esküt.

Róma, július 30.

Umberto király holttestét Rómába hozzák és a Pantheonban helyezik örök nyugalomra. A reggeli lapok külön kiadásokat adtak, amelyekben magasztalják a király nagy erényeit. A király — mondják — a ki oly nagy rokonszenvet tanúsított a munkások iránt, éppen egy munkás gaztettének lett áldozata. A lapok néhány szóval tiszteletüket és rokonszenvüket fejezik ki az új király iránt is.

Viktor Emánuel, az új király legközelebb kibocsátja kiáltványát. A miniszterium, a királyváltozásra való tekintettel, lemondott. Biztosra veszik, hogy az új király továbbra is megbizna a kabinetet az ügyek vitelével.

Régensség Olaszországban.

Róma, július 30.

A Rómában megjelenő *Giorno* című lap azt írja, hogy az esetben, ha az új királynak *Viktor Emánuelnek* távolléte *negyvennyolcz* óránál tovább tartana, az alkotmány értelmében régensséget kellene megbízni a kormányzással.

Miután pedig sürgönyünk szerint a trónörökös csak három nap alatt érkezhetik meg Rómába, valószínű, hogy az olasz alkotmány rendelkezése érvénybe lép és *Olaszország rövid időre a régensség uralma alá jut*. Szombaton azonban a trónörökös leteszi a parlament előtt az esküt. *III. Viktor Emánuel* néven foglalja el szerencsétlen atyja örökét.

A királyné előérzete.

Monza, július 30.

Margit királynét sajátságos előérzet fogta el a gyilkosság előtti reggelen. Mikor a király a tornaversenyre akart indulni, a királynő kérlelte, hogy *ne menjen*. *Umberto* azonban nem hallgatott a marasztaló szóra, kijelentette, hogy szavának akar állani s elment. A királyné már csak holtan látta viszont.

Éppen fényes toalettben volt, mikor hírvélel hozták neki, hogy a király rosszul van.

— Sulyos a baj? — kérdezte. De a környezete nem adott választ. Ez a némaság mindennél többet mondott s ijesztő sejtélemmel rohant a király lakosztályába, hol ura halott mereven, élet nélkül feküdt.

Egész éjjel férje mellett virrasztott a királyné s elrendelte, hogy a szobában gyertyákat gyujtsanak s virágokat szórjanak szét.

Neuman Ede végrendelete.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 30.

Az aradi kir. járásbiróságnál ma reggel 9 órakor hirdette ki *Kugler István* kir. ítélőtáblai bíró a megboldogult *Neuman Ede* végrendeletét. A kihirdetésnél jelen volt *Bonts Döme* kir. tanácsos, közjegyző is, ki a végrendeletet annak hiteles kiadományozása után a családtagok előtt a Neuman-palotában felolvasta.

Az alapvégrendelet 1878-ban kelt és annak az üzlet vezetésére, fenntartására vonatkozó része a nagyszabású kereskedő lánegsznek adja példáját, mert a legkisebb részletek és eshetőségek figyelembe vételével mintegy örök időkre leszzegezi a nagy iparvállalat folytatására tartozó alapelveket.

A mi magát az örökösödést illeti, meglepetés számba megy, hogy a végrendelet *nem összeg szerint* állapítja meg az örökrészeket, hanem az elhunyt üzleti részéről, mint vagyónáról intézkedik és pedig a következőkép:

Az üzletrészek kétharmadát — a mi hozzávetőleges számítás szerint hat-hét millió koronára tehető — id. *Neuman Adolf* a *Neuman Testvérek* cég bécsi üzletének vezetője, a megboldogult testvéröccse öröklí, egyharmadát — vagyis három-négy millió koronát pedig — a másik öccs: *Neuman Dániel*, az aradi cég jelenlegi főnöke.

Az elhunyt nővére: özv. *Friedman Farkasné* szüti. *Neuman Rozália* havi kétszáz korona, vagyis évente kétezernégy száz korona életjáradékot kap.

Elhalt testvérbátyja, *Neuman Mór* leszámazói (*Neuman Samu*, ifj. *Neuman Adolf* és *Neuman Ignác*) az örökségben *nem részesülnek*.

Két testvéröccsének leányai *husz-huszezer korona hagyományt* kapnak.

Jótekönyv cseleokra a megboldogult *Neuman Ede* nem egészen tízezer koronát hagyott. Ez összeg felosztása most van folyamatban.

Felette érdekes az alapvégrendelet után négy évre, 1882-ben kelt pótvégrendelet. Az alapvégrendeletben ugyanis a megboldogult *huszezer koronás* alapítványt tett *Neuman Ede* alapítvány címen, hogy annak kamatait évente három szegény, de jó előmenetelű tanuló kapja kézhez. A pótvégrendelet azonban ezt az intézkedést megszünteti azon indoklással, hogy tapasztalata szerint Arad város tanácsa és közönsége az ő iparvállalatai elé akadályokat gördített és azoknak különböző nehézségeket okozott.

HIREK.

— **Az olasz királyt meggyilkolták.** Az ideai kánikula mesés csöndjébe, melyet csak a kínai háború és a belgrádi nász felől érkező táviratok törnek meg egy kissé, a mai nap riasztó szenzációt hozott. Kora délelőtt sürgöny tudatta, hogy *Umberto* olasz királyt, az osztrák-magyar monarchia agg szövetségesét *egy anarchista meggyilkolta*. Ezt a megdöbbentő hírt az *Aradi Közlöny* rendkívüli kiadása tudatta elsőnek a közönséggel. A mint az apró fehér lapok megjelentek, a kínos szenzáció felzavarta az egész várost, éppen úgy, mint két év előtt, a mikor *Eriszibet* királyné meggyilkolásának hírért hozta meg a genfi távirat. A királygyilkosság részleteit mai lapunkban körülményesen megírva találja az olvasó.

— **A főhercegi pár elutazása.** *Kisjenői* levelezőnk jelenti: *József Ágost* főherceg nejé-

vel, *Augusta* főhercegnővel hat napi itt tartózkodás után *Libits Adolf* kir. és udvari tanácsos kíséretében ma reggel 8 órakor külön udvari vonaton Kétegyházaig s onnan gyorsvonaton Budapestre, illetőleg Alcsuthra utaztak. A főherceg már hajnalban 3 órakor cserkészett az uradalmi erdőben és 7 bakot terített le azok közül, melyek agancsfejlődésre kilátást nem nyújtottak. A szép agancsu őzbakot a főherceg ez alkalommal nem bántotta, hanem azokat az őszi vadászatra tartotta fenn magának. A főherceg rendszeren d. e. 10 órakor tért haza s 12 órakor neje, *Libits* és *Kokas József* uradalmi inspektor társaságában elköltötte az ebédet. Délután 2 órakor újra kikocsizott s csak este 9 órakor tért vissza. A főhercegnő nem kísérté ki fenséges urát az erdőbe, hanem délelőtt és magánosan sétákat tett az ugynevezett Hada-erdőben. Ez utjában a fenséges asszonnyal a minap érdekes kaland történt. Csütörtök reggel szokása szerint be akart menni az erdőbe, de a kijáratnál elébe állt egy csöppnyi kis leány s egész komolyan így figyelmeztette:

— Nem szabad ide bemenni, néni, mert itt van a főhercegnő és magát is visszavarja a csösz bácsi, ha meglátja, mint engem . . .

A főherceggasszony kacagva mesélte el férjének ezt a kedves kis epizódot.

— **Megczáfolt királyi nász.** *Vilma* királynőről, a hallandusok szép kisasszony-uralkodójáról az amszterdami *Handesblad* értesülése nyomán az a hír kelt szárnyra, hogy menyegzője *Wied Vilmos* herceggel nemsokára meg lesz s az idejét már holnap, a királynő születés napján adják hírül nyilvánosan. Most azt sürgönyzik Amszterdamból, hogy a nevezett lap ma megczáfolja tegnapi ujdonságát és azt „minden komoly alapot nélkülöző” hírnek mondja.

— **A perzsah sah Párisban.** *Párisból* jelentik, hogy a perzsah sah ma délután három órakor az északi pályaudvaron megérkezett. Az indóháznál *Loubet* köztársasági elnök, a két kamara elnöke, a miniszterelnök és az összes miniszterek fogadták a saht. A gárdeezred egy százada vonult ki, amely tisztelettel, míg a zenekar a perzsah himnuszt és a *Marseillais*et játszotta. A sah ezután kocsihoz szállt és lakására hajtatott, a hol *Loubet* elnök tisztelettel nála. A látogatást a sah röviddel ezután az *Elysée* palotában viszonzotta.

— **Az aradi huszárezred gyásza.** *Herczeg Thurn-Taxis Imre* cs. és kir. kamarás, valószínű belső titkos tanácsos, lovassági tábornok az *Aradon* állomásozó 3. számú gróf *Hadik* huszárezred tulajdonosa, az osztrák urakházának tagja, stb., az éjjel *Gleichenbergben* meghalt nyolczvan éves korában. *Ütőér-elmeszesedés* ölte meg. Az elhunyt herceg *Prágában* született s mint hadnagy lépett a hadseregbe. Részt vett valamennyi olaszországi hadjáratban és híres volt lovasbravurjairól, a melyekről ép úgy beszéltek, mint *Sándor gróf*ról. A herceg sebet is kapott a háboruban, egy srappell-szilánk kiütötte a jobb szemét. A herceg leest a lováról és sebéből patakzott a vér. *Hadsegéde*, báró *D'Albon* sietett segítségére. Bekötözte a szemét, majd pedig az ellenséges csapatokon keresztül táborába vitte a sebesült herceget. *Herczeg Thurn-Taxis* azóta mindig fekete kötést hordott a szemén, miért is az udvari társaságban, hol feltűnt herculesi alakjával és katonás fellépésével, *feketeszalagos tábornoknak* nevezték. Az 1866-iki porosz hadjáratban a 2. könnyű lovassági hadosztályt vezette a herceg s a háború befejezése után kapta altábornagyi rangját. 1875-ben kinevezték császári főlovászmesterré; lovassági tábor-

noki rangját 1876-ban kapta. Az elhunyt herceg rokona volt *Erzsébet* királynénak.

— **Neuman Ede temetése.** A Kaltenbachban hirtelen elhunyt *Neuman Ede* temetése tegnap ment végbe, a *Neuman Testvérek* cég tulajdonát képező gyárból. Délután öt órára volt kitűzve a temetés időpontja, de már a kora délutáni órákban özönlött ki a közönség részint a rendelkezésre állott lovasuton, részint kocsikon. A ravatal a szeszgyárnak az irodákhoz és a lakásokhoz vezető előcsarnokában volt felállítva. Pontban öt órakor vette kezdetét a gyászszertartás, melyet *Rosenberg* Sándor rabbi és *Kohn* Dávid főkantor segédlete mellett végeztek. Az egyházi imák és énekek elhangzása után *Rosenberg* rabbi lépett az emelvényre és szép beszédben bucsuzott el a halottól. Az egyházi szertartás befejeztével *Braun* Ede irodaigazgató a gyár tisztviselői karának és munkásainak nevében mondott megható bucsuszavakat. Végül *Szathmáry* Gyula kir. tanácsos az aradmegyei takarékpénztár igazgatósága nevében beszélt, szép szavakban emlékezve meg az elhunyt elévülhetetlen érdemeiről, melyeket a takarékpénztár vezetése körül szerzett. Ezután megindult a menet, a halottas kocsit óriási néptömeg és a kocsik beláthatatlan raja követte. Már esteledett, mire a menet a temetőbe ért, hol a rövid egyházi szertartás után lebecsátották a koporsót a sirba. Az elhunyt ravatalára számos koszorút helyeztek, ezek közt az alábbiakat:

„örökre megsiratunk — *Neuman* Adolf és családja.“ — „A jó Ede bácsinak — *Alfréd*, *Klára* és *Ignác*.“ — „Viszontlátásra drága testvér“ „Szeretett jó Edénknek — *Samu*, *Adolf* és *Ignác*.“ — „*Hieronymi* Károly Aradváros országos képviselője.“ — „Áldás emlékére — *Hack* Frigyes és családja.“ — „Hálás emlékezettel — *Dr. Mandl* Vilmos.“ — „In aufrichtiger Verehrung *Vilhelm* Mayer.“ — „Felejthetetlen Ede bátyámnak — *Dániel*.“ — „Baráti szeretettel *Salacz* Gyula és családja.“ — *Aradmegyei takarékpénztár felügyelőbizottsága*.“ — „Édének *Piti Mihály* és neje.“ — „Felejthetetlen munkaadónknak — a malom munkásai.“ — „Őszinte kegyelettel *Herrl* Imre.“ — „*Misinek* Mátyas. *Fodor* István, *Garay* Sándor és társai.“ — „Felejthetetlen igazgató társuknak és barátjuknak — az *Aradmegyei takarékpénztár*.“ — „Kegyelete jeléül *Fuchs* Ignác és családja.“ — Kegyeletük jeléül *Szalay* Gyula és neje.“

— **A honvédkerület új parancsnoka.** Nagyon fontoságu hirt hozott ma a katonai Rendeleti Közlöny. *Valentics* Dániel vezérőrnagyot a Lipót-rend lovagkeresztését, a honvédtörzstiszti iskola eddigi parancsnokát kinevezték a szegedi honvédkerület parancsnokává. A hír bizonyára nagy örömet fog kelteni katonai körökben, mert *Valentics*ban a honvédkerület oly jelesen képzett parancsnokot nyer, akinek fényes talentuma és dus érdemei nemcsak a fővárosban, de a vidéken is ismeretesek.

— **A párisi kiállítás jury-je.** Párisból jelenti egy távirat: A csoport-juryk oly gyorsan dolgoztak, hogy a legfelsőbb forum, a főjury, a rendes határidőnél két héttel előbb kezdheti meg munkáját. A francia kereskedelmi miniszter azt kívánja, hogy az ünnepies díjkiosztás nem szeptember elején, hanem már *augusztus 15-én* történjék, hogy a kiállítók minél előbb jelezhessék kiállított tárgyaikon a kitüntetések. A főjury ennél fogva már *augusztus 3-án* alakul meg, amiért is azokat a kormánybiztosokat, akik tagjai a főjurynek, szabadságukról visszahívják.

— **Aradváros pénzügyi bizottsága** holnap, kedden ülést tart, melyen a honvéd huszár lakatánya részére szükséges kölcsön ügyét tárgyalják.

— **Esik az eső!** Napok óta reménytelenül tekintettek fel az égboltra az emberek. A felhők, melyek idénkint mutatkoztak, csakhamar

eltűntek és a nap forró sugarai csak még erősebben tüztek le a már eltikkadt földre. Amellett az időjósok sem nyújtottak reményt a változásra. De most mégis megkönnyebbülten sóhajhatunk fel, mert mikor e sorokat írjuk, már esik az eső! Mindannyian éreztük a hőség hatását, de amily nagy volt a meleg *Párisban*, az ugyszólván példátlanul áll az időjárások történetében. Így tegnap számosan összeestek az utcán. A százkilósok klubjának elnöke *Titeux* Albert áldozata is lőn az óriási melegnek. *Titeux*, egy 117 kilós kövér uri ember, lakása közelében a *Voltaire*-boulevardon összeesett és meghalt. Párisban különben e rendkívüli hőség, mely tizenhat nap óta tart már, a gyermekhalandóságnak eddig még el nem ért magasságát okozta. Az elmúlt héten 1497 gyermek halt el, mely szám a rendes átlagnak a kétszerese. De remélhetőleg a nagy hőség most már véget ér, a levegő ismét le fog hűlni és nagy keletje lesz megint a kellemes szagu gummiköpenyegnek, no meg a demokratikusabb esernyőknek, mert: esik az eső!

— **Eljegyzés.** *Taraba* Margit kisasszonyt, *Taraba* Tivadar magánmérnök leányát eljegyezte *Berecz* Károly aradi polgári iskolai tanár.

— **A Krivány-ügy utostó fegyelmije.** Két év mult el azóta, hogy *Krivány* János gyámpénztárnok sikkasztásai napfényre jutottak. Nem egy megyei tisztviselő ellen indítottak ez ügyből kifolyólag fegyelmi vizsgálatot, felfüggesztve őket állásuktól. Így *Hanacsek* Béla gyámpénztári könyvelőt is hasonló sors érte és daczára annak, hogy semmiféle oly körülmény nem merült fel ellene, mely a felfüggesztést okadathatna volna, mai napig sem helyezték vissza hivatalába. A vármegyei hatóság csak nemrég küldötte fel az iratokat a belügyminiszterhez, hogy határozatot hozzon benne. Mint most értesülünk, a miniszter az iratokat visszaküldötte azzal, hogy a vármegye tegyen javaslatot: vajjon állásába visszahelyezhetőnek tartja-e *Hanacsek* Bélát, vagy sem? A nagy akta-csomót most tanulmányozza *Schill* József megyei főjegyző, mint a szabadságon levő alispán helyettese s azt már holnap vissza is küldik a miniszterhez a javaslattal együtt, mely *Hanacsek* Bélára minden valószínűség szerint kedvező lesz.

— **Vitás százezrek.** *Körösbányán* pár hó előtt elhunyt egy *Papp* Tódor nevű vagyonos román ügyvéd. Törvényes örököse két unokatestvére volt, akik népszerű földmives emberek. Az elhalt ügyvédnek vagyona jóval meghaladja a kétszázezer koronát. Mikor az ügyvéd elhalálzásának híre elterjedt, a *brádi* román gimnázium tanári kara merészet és nagyot gondolva, fellépett a törvényes örökösök ellen és azon ürügy alatt, hogy az elhunyt szóbeli végrendelettel vagyonát az iskola céljaira hagyta, magukénak vallották az elhunytnak kétszázezer koronát meghaladó vagyonát. Néhány román néptribunnak sikerült is a törvényes örökösököt, az egyszerű földmives embereket annyira megtéveszteni, hogy az örökösödési jogaikról lemondottak. A gimnázium tanárai az ilyen módon örököit vagyont már fel is vették és most azon igyekeznek, hogy az eddig négy osztályos gimnáziumot nyolcz osztályúvá egészítsék ki.

— **Hogyan halt meg Tiszai Dezső?** *Tiszai* Dezső, pécsi szinidirektor, mint már említettük, a mult vasárnap hirtelen meghalt *Luzernben*. Halálának körülményeiről most ezt jelentik: *Tiszai* Dezső, mint az Országos Színészegyesület képviselője Párisba akart menni. Előzőleg kirándult Svájcba és a mult vasárnapig *Zürichben* időzött, ott hirtelen rosszul lett és a szálló folyosóján összeesett. Orvost hívtak, a ki muló szivbajt konstataált. Egy napig pihent *Tiszai* *Zürichben*, másnap, július 22 én átment *Luzernbe*. Holmijával a *Monopole*-szállóhoz haj-

tott, a hol átadta podgyászát és névjegyét és a portásnak megmondta, hogy a legközelebbi hajóval *Alpstatba* indul, hogy onnét a fogaske-rekúvel fölmelessen a *Pilátus-hegyre*. Fűtő-részve hagyta el a szállót, *Zomborból* való ismerősével volt együtt, a ki előre ment. *Tiszai* kényelmesen utána ment a hajóra. Utközben hirtelen összeesett. Ugy szedték föl idegenek és a kórházba vitték, a hol az orvos megállapította, hogy *Tiszai* *Dezső* szivszélhüvésben meghalt. Kísérője, akinek tudomása volt arról, hogy *Tiszai* *Dezső*né *Siófokon* időzik, gondoskodott arról, hogy az özvegy a fürdőigazgatóság útján értesüljön a katasztrófáról. A halott személyazonosságát *Tiszai* kísérője és egy *Luzernben* időző magyar cigányzenész állapította meg.

— **Románia és az idegen munkások.** Az a Románia, amely lakóinak folyton panasszal van telve a szája, hogy milyen rossz bánásmódban részesítik a magyarországi románokat, aki az egész világ fegyelmét magafelé tudja irányítani a ránk szórt hazug vádaskodással, bámulatos bánásmódban részesíti az ott tartózkodó idegen munkásokat. A sok panasz közül, melyet a székelyek hangoztatnak, csupán egy konkrét esetet hozunk föl: Egyik *galaczi* gyárban csupa székely munkás dolgozott a gyárvezetőség teljes melegegedésére. Egyszerre csak a prefektus fölszólítja az idegen honosságu gyártulajdonost, hogy bocsásson el vagy 50—60 székely munkást és vegyen helyükbe románokat. Minthogy a gyáros erre nem volt hajlandó, a mindenható prefektus egyszerűen akart segíteni. *Negyven székely munkást összefogatott és eltoloncolta őket a határra*. A gyáros hosszas utánjárása után térhetek vissza munkájukhoz, ezzel azonban az ügy korántsem volt elintézve. A gyáros, hogy a prefektus tovább ne zaklassa, bevett a gyárba harmincz román munkást. Ettől a naptól fogva mindennapos volt a verekedés. A román munkások nap-nap után megtámadták a székelyeket és nem akartak dolgozni. Már most a székelyek nem akartak megmaradni. Ugy állt helyre a béke, hogy a román munkásokat be sem bocsátották a gyár udvarra, hanem ott ácsorognak a gyár előtt hét-főtől szombatig, amely napnak estéjén megkapják a „jól megérdemelt“ munkadíjukat, napjára két frankot. Ennek két harmadát a vállalat, egy harmadát pedig a székely munkások iizetik közösen. Ime így bannak Romániában az idegenekkel.

— **Fő a művészet.** Szűkebb értelemben vett bérczes hazarészünknek egy kiseded politikai hetilapjában, a *Déva és Vidéke*-ben olvassuk az alábbi napihírt:

Női zenekar A legközelebbi napokban az *Englisches*-szálloda udvarkertjében női zenekar fog néhány előadást tartani. Attól függ szépek-e?... inkább rosszul muzsikálnak — csak szépek legyenek — *vén, elnyűtt pofák* zenéje nem hat a mi fásult kedélyünkre.

— **Válság a püspöki uradalomban.** A *Makói Hírlap* írja: Ilyen czimen minden nap foglalkoznak a lapok azzal a változással, mely a püspöki uradalom tisztségében legutóbb beállott. A történekről mi is hirt adtunk s a mit mi a válságról irtunk, az a valóságnak teljesen meg is felel. Mivel azonban sok felől ugy magyarázták közleményünket, mintha *Berényi* József, a volt számtartó is az „elmozdítottak“ közé tartoznék, indítatva érezzük magunkat a közönséget arról tájékoztatni, hogy *Berényi* József önként vált meg állásától. Ő már június 16-án kérte a püspöktől állásától való fölmentését és nyugdíjazását előrehaladott korára és megrongált egészségére való hivatkozással. A püspök teljesítette kérelmét, a számtartót fölmentette a további ténykedés alól s ennek daczára fizetését december 31-ig folyósította. A jövő év kezdetétől nyugdíjat fog élvezni. A főpap — mint értesülünk — csak ar.a kérte az állásától megvált számtartót, hogy az új gazdasági tiszteket teendőikbe avassa be, mire *Berényi* készséggel vállalkozott is.

— **Pofon a templomban.** Felhaborító eset történt szombat délelőtt *Nagyváradon*, a katonavárosi orth. izr. templomban. Egy közel hetven

éves öreg ember, mielőtt még az isteni tisztelet megkezdődött volna, csendesen beszélgetett rendes padja előtt egy ismerősével. A templomi rendező ráparancsolt, hogy üljön be a padjába. Az öreg ember kikérte a durva figyelmeztetést, s annyiival inkább nem teljesítette, mert a templomban többen is álldogáltak a padok előtt. Erre odalépett *Feldmann* Izidor rendező ur és rávivált.

— Micsoda szemtelenség, a mit maga művel?

Az öreg felháberodott e hangra s visszaszólt:

— Szemtelen maga!

Erre *Feldmann* ott a templomban, az ájtosságra összegyűlt gyülekezet előtt, erősen arczon vágta az aggastyánt. A bántalmazott öreg ember megtette a szükséges lépéseket támadója ellen.

— **Váljunk el!** *Haluzsinszky* (Tordai) János volt aradi színész és *Serfözy* Etel énekesnő házasságát bontotta fel a szegedi polgári törvényszék legutóbb tartott ülésén. A házassági kötelék felbontását maga a férj kérelmezte, miután a beadott válókeresetében azt adta elő, hogy neje őt minden jogos indok nélkül hűtlenül elhagyta. Amint az ítélet is bizonyítja, *Haluzsinszky* állításai a törvényszék-nél beigazolást nyertek, mert a peres felek egymástól végleg elválasztattak.

— **Kinevezések.** Az aradi m. kir. pénzügyigazgatóságnál *Popovics* Mihály mária-radnai díjtalan adóhivatali gyakornok ideiglenes minőségű segélydíjas gyakornokká neveztetett ki a *pankotai* adóhivatalhoz. Az aradi m. kir. pénzügyigazgatóság *Havalecz* Imre kiegészítő szolgálat hivatalszolgárává nevezte ki a *buttyini* adóhivatalhoz.

— **Legett község.** Székelyudvarhelyről táviratozzák: Oroszhegy udvarhelymegyei községben tegnap délelőtt tűz ütött ki. Ötvenkét gazda összes gazdasági felszerelése megsemmisült. A lakosság nagy része részeg volt és nem akart segédkezni az oltásban. Karhatalmat és tüzoltóságot kellett kérni. *Demeter* Lőrincz dr. főszolgabíró s *Szabó* Nándor szolgabíró csendőrökkel vonultak ki. A tűz a község közepén, a templom körül keletkezett. — A kár 50—60,000 korona.

— **Öngyilkosság.** Ma reggel a Gellért-hegynék a Ferencz József-hid felé néző oldalán egy férfi holttestére akadtak. Az illetőnek kabátja és mellénye mellette a pázsiton hevert s az ezekben talált iratokból megállapították, hogy a halott *Atkari* Imre kunhegyesi születésű 35 éves, volt főhadnagy. Külső sérülésnek nyomain nem látszanak rajta s valószínű, hogy mérgezés okozta halálát. Holttestét a boncoló intézetbe szállították.

— **Megmérgezett lovász.** *Szabadkáról* telegrafalják: *Bajnai* Pált, *Vojnics*, orsz. képviselő lovászmesterét ma egy kétes hírű nő mérgezett borral megölte s aztán kirabolta.

— **Egy különc mérnök végrendelete.** A legutolsó utcai gyerek is ösmerte Debreczenben *Freyenfeld* Lázárt, bár a nevét nem igen tudták, hanem mindenki taliánnak tartotta, talán azért, mert az öreg ur rendkívül szerezett színházba járni. Különben is föltűnő alak volt s különc magaviseletével egyszeribe magára vonta a figyelmet. Télen-nyáron fekete báránybőr sapkát és báránybőrrel bélelt kabátot hordott, amely nagyon ritkán volt begombolva. És állandóan nagy kísérettel járt. Bárholva ment, 10—12 kutyát követte. Elettudója tele volt különlegességekkel és titokzatossággal. Évek óta egy Csengeri nevű öreg hórkereskedő házában lakott egy szűk udvari szobában, ahová alig járt be más *Jándi* Bálint fiatal mészároslegény-nél, aki naponta elvitte hozzá az ő és kutyái részére a megrendelt husadagot, amelyet az öreg talián maga megdarált és úgy süttött meg. — Levest és főtt ételt nem evett. De annál több teát, rumot és konyakot. A legfinomabb fajokból elfogyasztott. Annyira zárkózott természetű volt, hogy a mészároslegényen kívül, még a hivatalában, a m. á. v.

osztálymérnökségében vele együtt dolgozó személyeket sem véve ki, alig érintkezett és beszélt mással. A házi gazdája 5 év alatt többször próbált vele beszédbe ereszkedni, de a vén világyűlölő pár udvarias szóval mindig kitért előle. — hogy őtet ne zavarja. Egyedül önmagának és a kutyáinak élt, a melyeket „kedves gyermekeinek” nevezett. Egyszer mégis elbeszélte, miért szereti annyira a kutyákat, a melyek vele együtt ettek, háltak, aludtak. Fiataltabb korában mulató ember volt. — A 80-as évek elején Miskolcra lakott. A szomorú emlékü árvíz éjszakáján is lerészegedett s az utcán elesett. Ott elaludt. Bizonyosan elpusztult volna ő is a rohanó árnban, ha egy idegen kutya fel nem költi. Hálából nagy utánjárassal megszererezte a kutyát. Ivadékról ivadékra szeretettel gondozta aztán ennek az életmentő kutyának maradékát. Mikor megdöglött, vagy ahogy ő mondá — meghalt a kedves eb, — egy forintért sírhelyet váltott neki a temetőben, — talyigán kivitette s levett kalappal kísérte ki a sírhoz. Nehány év óta betegeskedett az öreg ur, — de orvost soha nem engedett magához. Mindenkitől elhagyatva halt meg; — kis szobájában, egy tábori ágyon fekve találta meghalva a mészáros legénye. Kutyái akkor is körülötte voltak. A mészáros legény előtt többször említette, hogy kedves kutyái gondviselőjének olyan összeget hagy, amelynek kamataiból az gond nélkül, kényelmesen megélhet. Mert az öreg urnak pár ezer forintja van takarékpénztárba téve s ezenkívül 70000 forintra biztosította az életét. — Különben is előkelő zólyommegyei családból származott. Nemzetségének egy ága bárói méltósággal bír. Ámon Ede országgyűlési képviselőt úgy említette, mint unokaöcsését. Ő maga okleveles bánya-mérnök volt, rendkívül művelt, eszes és karakteres férfi. Fiatal korában az osztrák földmívelésügyi miniszteriumban kezdte pályafutását. De ösmeretlen ok miatt, amiről ő mindig hallgatott, hirtelen ott hagyta hivatalát, bár már szép előhaladást tett. Azóta a Magyar Államvasutaknál alkalmazták Tolnai Lajos befolyása következtében 2 frt. napi díj mellett. A színészetért valósággal rajongott. Ifjabb éveiben Budán mint műkedvelő Faustban föl is lépett. Szerepét még most is könnyű nélkül tudta. Holttestét a halál okának megállapítása végett fölbontozták. Iratait még nem kutatták át. Kutyáin kívül állítólag a magyar államot tette vagyona örökösévé.

— **Villámsújtott tűzerek.** Le Mansból sürgönyzik: Az auvaursi táborba az éjjel többször lesújtott a villám és négy tűzért megsebesített, 7 lovat megölt és 5 lovat megsebesített.

— **Interview a gyermekekkel.** Angolországban és Amerikában ujabban szokássá kezd válni az a mulatság, hogy az iskolásgyermekhez ugynevezett közkérdést intéznek. Az amerikai iskolásgyermekhez azt a kérdést intézték például, hogy milyen könyveket szeretnek a legjobban és miért. Egy angol írónő *miss Catherine Dodd* pedig legújában hatszáz tizenegy-tizenhárom éves iskolásgyermeket interviewolt meg és a kérdés ez volt:

— Mi szeretnél inkább lenni, férfi-e, vagy nő? És miért?

Háromszáz leány közül csak harmincz sajnálkozott azon, hogy a gyöngébb nemhez tartozik, míg a fiúk közül csak ketten kívánczoltak át a másik párhoz. Mindkét nembeli gyermekek tehát nagy többségben meg voltak elégedve az ő természetes hivatásukkal. De ennek a megokolása nagyon különböző volt. A leányok kitűnő okokat említettek. Így például:

— A nők jobb indulatúak, mint a férfiak.

— A nők többet dolgoznak, a férfiak többet fecsegnek.

— A nők becsületesebbek, gyorsabban is dolgoznak, mint a férfiak, akik azonfelül még le is iszszak magukat.

A fiúk praktikusabb szempontból fogják föl a dolgot, s azért szeretik a saját nemüket, mert az sokkal kellemesebb.

— A nőknek sok a bajuk, mikor pénzt akarnak keresni.

— A nők nem lehetnek sem utazók, sem kereskedők, sem katonák, sem feltalálók, pedig ezek a legjövendősebb foglalkozások.

— Az asszony, amikor férjhez megy, elveszi a férjétől a pénzt, amit haza visz, aztán elkölti, maga helyett megdolgoztatja a családot és még ha a férje későn jön haza, ő csap nagy lármát. Ezért nem szeretnék asszony lenni.

A gyermekekhez még azt a kérdést is intézték, hogy mik szeretnének leginkább lenni? Amire jórészt egyformán válaszoltak. A leányok többnyire Viktória királynővel szeretnének cserélni, „mert ő nagyon jó”, „mert mások iránt jószívűségét kimutathatja”, „mert nagyon sok pénze van”. Ilyenformán nyilatkozott a legtöbb leány.

A fiú mind Shakespeare, Wellington, Buller óhajtott lenni. De egyikük így nyilatkozott:

— Békében király szeretnék lenni, háboruban kereskedelmi utazó.

Egy másik ezt írta:

— Én legszívesebben vagyok: én. Mert először is más nem lehetek, másodsor pedig, ha majd nagy leszek, majd teremtek én valami nagyot.

— **Koszorúmegváltás.** *Neuman* Ede ravatalára szánt koszorú megváltása fejében *Goldschmidt* Miksa az izr. nőegyletnek, fuárvaház és leányvárháznak 15—15 kor. *Goldschmidt* Sándor az izr. nőegyletnek, a „szent-egyletnek” és a népkönyhának 10—10 kor., *Heinrich* Sándor az izr. nőegyletnek 40 kor., az aradi gyártelep igazgatósága az izr. árvaháznak 50 kor., *Reusz* Mór az izr. jótékony-egyletnek 60 kor., *Kohn* László az izr. nőegyletnek 10 koronát adományoztak. *Egyedi* Lajos budapesti gyáros néhai *Neuman* Ede ravatalára szánt koszorú megváltása fejében 50 koronát az aradi árvaháznak, 25 koronát az izr. jótékony nőegyletnek, 25 koronát a népkönyhának adományozott.

— **Rablógyilkosság Szászországban.** A budapesti főkapitányságot táviratban értesítették, hogy e hó 22-én reggel Altenbach mellett, Szászországban meggyilkolva és kirabolva találták *Zsiga* Márton 19 éves szijgyártó inast. A rablógyilkos 10 márka készpénztől és papirokkal telt pénztárcájától fosztotta meg áldozatát. A gyanúsított középtermetű, nyulánk, mintegy 26 éves lehet, szemei feketék, haja sötét, bajsza serkendező. Sötét zöld szakett ruhát, kalapot és czizmát viselt. Az ellopott pénztárczában volt papirok jegyzéke a következő: Görlitzi nyerges ipartestület által *Zsiga* Márton nevére kiállított szabaduló levél, munkakönyv, biztosítási nyugta, a görlitzi betegsegélyző pénztár tagsági könyve, Szilézia térképe, a melyen több város van aláhuzva. A gyilkosságot a tettes a szijgyártóknál használt késsel követte el. — A rendőrség megtette a szükséges intézkedéseket.

— **A rákoskereszturi rabláshoz.** Említettük már, hogy ma tíz napja egy csavargó *Korczy* bukovinai földmívelőt átutaztában kicsalta a rákoskereszturi határba, s ott hatalmas ütésekkel földreterítve elrabolta 415 forintnyi pénzét, azután megszökött. Az illetőt a fővárosi államrendőrség egyik derék és buzgó tagja, a ki már sok bűnesetet derített föl, kinyomozta *Soltész* János többször büntetett rabló személyében s az adatok alapján el is fogták Alsó-Laszoson, Szepesmegyében, felesége s gyermeke körében. A veszedelmes ember házába nagy csomagokkal érkezett, feleségének s gyermekének ajándékokat vitt, a mikor a csendőrök a személyleírás alapján elfogták. Az illetőt ma délelőtt hozták a fővárosba, s egyenesen az ügyészségre kísérték. Az elrabolt pénzből még 340 forintot találtak nála s beismerte tettét. *Soltész* a múlt évi december havában szabadult ki az illavai fegyházból, a hol ugyancsak rablásért három évi fegyházat szenvedett el. Azóta Ujpesten bujdosott, s e közben is több lopást követett el. — Említésre érdemes, hogy *Korczy* felesége és öt gyermeke eltűnt a fővárosból, s valószínű, hogy a Boszniába váltott vasúti jegyekkel elutaztak abban

15529—22—1900.

Hirdetmény.

Közhirre teszem, hogy Arad sz. kir. város közgyűlésének 15529/266/1900. sz. alatt kelt határozatához, illetve a nagyméltóságú m. kir. kereskedelemügyi miniszterium 41930-VIII—1900. sz. leiratához képest 1900. évi augusztus hó 15-től kezdve úgy Weisz Dávid, mint Farkas Abrahám aradi kézizálogüzlet tulajdonosok által az arany, ezüst stb. ékszerfelékre adandó kölcsönök után legfeljebb 12% az egyéb ingóságokra adandó kölcsönök után legfeljebb 18% lesz kamat fejében szedhető, a mely kamatban a biztosítási, őrzési, gondozási, kezelési stb. díjak és illetékek, tehát az állami illeték is beleértetik.

Arad sz. kir. város közönségének 1900. évi július hó 11-én tartott közgyűléséből.

Salacz,
polgármester.

Magy kir. államvasutak.

97186—900. sz.

Hirdetmény.

Ezennel közhirre tétetik, hogy a vasuti kocsikban és az állomási helyiségekben elhagyott tárgyak u. m. bőröndök, táskák, kalapok, ruha és feherneműek, botok, napernyők, esernyők stb. az alább felsorolt állomásokon és következő napokon tartandó nyilvános árverés alkalmával azonnali készpénz fizetés mellett el fognak adatni.

Arad állomáson f. é. július hó 31-én d. e. 9 órakor.

Budapest, 1900. július hóban.

Az igazgatóság.

(Utánnomás nem díjazatik.)

1859—1900.

Árverési hirdetmény kivonata.

Az aradi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhirre teszi, hogy Kohn Adolf végrehajthatónak, kisk. Bottlik István végrehajtást szenvedő elleni 51 kor. 60 fill. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az aradi kir. törvényszék területén lévő, Zimánd-Ujfalu fekvő, a zimánd-ujfalui 11. számú tjkvben A. I. 1—6. sorsz. a foglalt ingatlanokra az árverést 1162 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeite, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi szeptember hó 12-ik napján d. e. 10 órakor Zimánd-Ujfalu községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított

kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Aradon, 1900. évi április hó 4-ik napján.

Az aradi kir. tvszék, mint telekkönyvi hatóság.

Zubor,

kir. tvszéki bíró.

2179

10938—1900. khsz.

Hirdetmény.

Malczanek Ferencz aradi lakos a Demeter-utca 41—42. telkén egy benzín motoru malom felállíthatására telep engedély iránt folyamodván, az 1884. XII. t.-cz. 27. §-a értelmében a telep helyszíni tárgyalására határidőül folyó évi augusztus 2-án d. u. 5 órája kitűzetik, a melyre az érdekeltek ez uton is meghívotnak azon észrevétellel, hogy a telep helyszíni és tervrajza, valamint az üzem módjának leírása a kapitányi hivatal iparügyi osztályánál folyó évi augusztus 2-ig mindenkor a hivatalos órák alatt betekinthező s a netáni észrevételek írásban ugyanott, élőszóval pedig a helyszíni tárgyalás alkalmával megtehető, mert amennyiben ilyenek nem emeltetnének, s ha köztétekintetek gátolag fel nem merülendnek, a telep engedély az idézett törvény 30. §-a rendelkezéséhez képest ki fog adatni.

Arad, 1900. évi július hó 28-án.

Sarlot,
főkapitány.

2393—1900. pm.

Pályázati hirdetmény.

Arad szab. kir. város törvényhatóságánál egy 1400 korona tisztí fizetéssel és lakbérilletményen javadalmazott irodai segédtszti állás üresedésbe jöven, azokat kik ezen állást elnyerni óhajtják, s az 1883. évi I. t. cz. 19. szakaszában előirt minősítéssel bírnak, felhívom, hogy pályázati kérvényüket hivatalomhoz a folyó évi augusztus hó 6-ig bemutassák.

Aradon, 1900. évi július hó 16-án.

Salacz,
királyi tanácsos
polgármester.

Nagy-Zerind és vidéke takaré- és segélyegyleti szövetkezet felszámolás alatt.**Felhívás.**

A „Nagy-Zerind és vidéke takaré- és segélyegyleti szövetkezet“ a f. évi július hó 1-én tartott rendkívüli közgyűlésen feloszlását s vagyonának törvényszerű felszámolását elhatározta.

Ennélfogva felhívjuk a kereskedelmi törvény 249. §-a értelmében hitelezőinket, illetve mindazokat, kik fenti szövetkezet ellen bármely igényt támaszthatnak, hogy követeléseiket jelen felhívás harmadszori közzétételétől számítandó hat hó alatt ellenünk érvényesítsék. 2149

Nagy-Zerind, 1900. július hó 24-én.

Dr. Kultsár Péter s. k. Pósta Lajos s. k.

HANGSZEREK

gyári áron és előnyös fizetési feltételek mellett kaphatók

KRISPIN JÓZSEF

hangszer-raktárában

(Alapított 1850.) Aradon, Deák Ferencz-utca 28.

Ugymint hosszú és rövid zongora, Mignon, Pianino, Harmonium, hegedű, gordonka, nagybögő, fuvola, clarinet, hurok és vonók AA zongorák a következő gyárakból: Bösendorfer, Ehrbár, Schweighofer, Productiv-Genossenschaft, Hoffmann, Dörr, Stelzhammer, Stingl, Proksch, Pokorny, Koch és Korsélt, Thék, Petrof, Partárt, Beregszászy, Sponnagel, Magrini, Lindholm, Werhel, Kern „Lira.“

2114

Kölcsöndíj havonként 8 koronától 20 koronáig.

A női szépség emelésére, tökéletesítésére s fenntartására a legkiválóbb, teljesen ártalmatlan, vegyírt és zsírmassza készítmény a...

Margit-Crème.

Rövid idő alatt szünteti szepőt, májfoltot, pattanást, bőrtkát (mitesszer) és minden más bőrbajt. Kisimítja a ráncokat és himlőhelyeket, még koros egyéneknek is üdö bájos arczszínt kölcsönöz.

Hamisításoktól óvakodjunk. Vannak értéktelen utáztatok és hamisítások, melyek a lehetőségig hasonló alakban, kiállításban és árban kerülnek forgalomba, sőt a használati utasítás és hirdetési szöveg is az anyamnek másolata. Az ilyen utáztatoktól tessék óvakodni és csakis oly készítményeket elfogadni, melyek czimeres védjeggyel vannak lezárva. — Készítményem a nméltóságú m. kir. kereskedelmi miniszterium által 4960. sz., valamint az osztrák kereskedelmi miniszterium által 41.104. sz. védjeggyel látattak el. Legkiválóbb orvosi tekintélyek által ajánlatnak. Felőseget csakis az én általam forgalomba hozott készítményekért vállalom.

A Margit Crème, miként az országos m. kir. chemiai intézet és központi vegykísérleti állomás vizsgálatai bizonyították, higgyant, ólmot nem tartalmaz, tehát egy teljesen ártalmatlan vegykészítmény. — Ára 50 kr., nagy 1 frt, szappan 35 kr., puder 60 kr., arczviz 50 kr., fogszappan 50 krajczár.

Üres tégelyek vissza nem vétetnek, sem meg nem töltetnek.

Gutori Földes Kelemen

gyógyszertára és vegyészeti laboratoriuma Aradon.

Hamisításoktól óvakodjunk, csakis törvényes védjeggyel ellátott dobozok valódiak

Kapható minden gyógyszertárban és illatszerekkereskedésben.

Kiadó üzlethelyiségek.

Forray-utca 7. szám a.

a volt Wollmann-féle

czukrászda helyiség

azonnal,

a „Pschor Bräu“ sörraktár

irodahelyisége pedig

október hó 1-re

kiadó. 2152

Bővebbet Hajek Antal üveg-
és porcellánkereskedésében.

Önkéntes árverés.

Az aradi 5383 sz. tjkvben A + 1. sor- és 805. h. r. sz. a. felvett, Aradon, Deák Ferencz-utca 22 sz. a fekvő földszintes lakház, udvar és kert szerdán, folyó évi augusztus hó 2-án d. u. 3 órakor az igazságügyi palota 48 sz. helyiségében Beles János kir. közjegyző ur közbenjöttével megtartandó hagyatéki árverésen 13540 korona kikiáltási ár mellett eladatni fog.

A bánatpénz 1354 korona.

A vételár 3 egyenlő részletben és pedig az első az árverés jogerőre emelkedése napjától számítandó 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt és a harmadik ugyanazon naptól számítandó 45 nap alatt fizetendő és pedig minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6%-os kamatokkal együtt.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog betudatni.

Az árverés birói árverés joghatályával bir.

Huzás holnap.

Főnyeremény kedvező esetben: **Egy millió.**

A

VI. sorsjáték **4. osztályára**

érvényes

*** Osztálysorsjegyek ***

nálunk rendkívüli nagy számválasztékban kaphatók.

4. osztály főnyereménye: 90,000 Korona.

Huzás már 1900. augusztus 1. és 2-án.

Megújítási sorsjegyek árai:

1/4 - Kor. 40.- 1/4 - Kor. 10.- 1/2 - Kor. 104.- 1/4 - Kor. 26.-
1/2 - Kor. 20.- 1/4 - Kor. 5.- 1/2 - Kor. 32.- 1/4 - Kor. 18.-

Vétel sorsjegyek árai:

Aradi ipar- és népbank pénzváltó-üzlete

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítója

ARADON, „Fehér Kereszt” szálloda épület.

VÁROSI ÉS MEGYEI TELEFON: 100 SZÁM.

Osztálysorsjegyek kaphatók továbbá: Hammerschlag Lipót (Andrástér), Hussari M. (Atzél Péter-utca), Rothstein Mór (Szabadság-tér) és Hegyesy Ferenoz (Templom-utca) alélárusítóinknál.

Rosenblüh H. és Társa

Arad, Szabadságtér és Forray-utca sarkán.

Nyári kelmék, crettonok, zephirek, delain, battisztok, pique
jóval leszállított áron.

Különösen figyelmébe ajánljuk a nagyérdemű közönségnek, hogy minden

péntek délután

maradék vásárt rendezünk **==** az összes árucikkekéből.

Nagy választékban vannak **Doübl angol plaidek,**

a melyekből egy most divatos gallér serpentin fagon már 10 frrtól kezdve kapható.

Rosenblüh H. és Társa Arad,

Szabadság-tér és Forray-utca sarok.

Fegyházban kötött férfi, női és gyermek harisnyák kizárólagos raktára.

Csak nőket érdekelhet e szenzátiós felfedezés!

„AFRODITIN“

mellszépítő, a háremhölgyek csodahatású laurus-irja, mely visszavarázsolja a női kebel elvesztett ifjúi üdeségét, ruganyos teltségét. A testbört bársonylágyságúvá és selyemfényűvé varázsolja. Ezen csodahatású ír gyógynövényekből készül, tehát semmiféle ártalmas anyagot nem tartalmaz. Egy tégely ára használati utasítással 4 korona. **Törvényesen védve.** A pénzbeküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a „Stearoptinum“ laboratoriumában
Budapest, VII. kerület, Mexikói-ut 88. sz.